

Srebrnkasta tančica se je zdaj pa zdaj zasvetlikala
kot kostum iz opere.
Kdo bi dejal, da so to le koščki
razbitih steklenic v ruševinah?

Viže iz že zdavnaj pozabljene operete
spremljajo ta mestni ples,
ki ga uprizarja mesečina.

PORTRET GOSPE

Iširo Kono

(Nikar mi ne čenčajte, da mečem stran svoj denar)

Vem, da berač, ki čepi
ob znožju mosta s svojim psom,
ni ne slep ne mutast, pa tudi pohabljen ne,
a če sem mu dala denar, sem ga dala
za njegovega psa,
za njegovo ubogo, ubogo ščenè.

(Ne, saj ne pojdem na koncert.)

Koncerti me žalostijo:
mučno je gledati človeka,
ki je vse svoje življenje zabil s tem,
da je žimo drgnil ob čreva.
Rajši pojdem v muzej,
in bom gledal staro
zaprášeno mumijo.

(Povem vam, včeraj sem srečala v muzeju mlado kitajsko
deklico.)

V obrazih kitajskih deklic
je toliko hrepenenja.
Zgodovina človeškega rodu
je zapisana v njihovih obrazih
in njihovih nogah.

(Nikar se ne smejte.)

Da sem moški,
bi vzela kitajsko dekle,
postavila mumijo v sobo,
a moje bi bile, moje bi bile
solze.

FRAGMENTI

Kaoru Maruyama

Vrana gnezdi v žrelu kanona.
Netopir čumi
v razpadajoči lafeti.
Visoki kupi peska
vsenaokoli
in zmeda zarjavelih idej,
ki izginjajo druga za drugo —
ene ponoči,
druge za dne.

NEUKLONLJIV PRED DEŽJEM

Kenji Mijacava

Neuklonljiv pred dežjem,
neuklonljiv pred snegom,
neuklonljiv pred vetrom
ali poletno vročino —
tako mogočno telo ima.
Nikoli pohlepen,
nikoli srdit,
venomer z nasmehom na licu.
Štiri »goje« neočiščenega riža na dan,
fižolova pasta in malce sočivja,
to je vse, kar poje.
Ne da bi mislil nase,
ima rad slednjo stvar,
poskuša vse razumeti
in ne pozabi ničesar.
Živi v bedni bajti s slamnato streho
ob smrekovem gozdu nad poljem.